

نوار غزه آزمایشگاه سلاح‌های جدید

هر باریکه دولت اسرائیل حمله بر غزه را تدارک دید حلقه‌های دموکراتیک در جامعه اسرائیل زنگ خطر را به صدا در آوردند چندی قبل با منابع اسرائیلی چون انجمن «شکست سکوت» و سازمان «داکتران اسرائیلی مدافع حقوق بشر» جنایات حملات گذشته و اهداف پشت پرده این حملات را در گزارشی توضیح دادند. نشود که باز حمله‌ای در کار باشد. ما با دلهره اینک این گزارش را به خوانندگان سایت آینده پیشکش میکنیم: حملات اسرائیل بالای نوار غزه در سال ۹/۲۰۰۸ بنام «سرب داغ» و همچنان در سال ۲۰۱۲ زیر نام «ستون دفاع» از ماه‌ها پیش برنامه ریزی شده بودند. این وضعیت سوا‌لهای زیادی را درباره علت حقیقی محاصره هفتساله و ارتکاب حملات سنگین علیه این مردم فقیر و بی دفاع که در یک زندان بی سقف بنام غزه، متراکم روی هم افتاده اند، مطرح میسازد.

میشود سوال کرد:

– چرا جامعه جهانی و سازمان ملل متحد اسرائیل را در یک معافیت تام آزاد گذاشته اند که یک نوار کوچک زمین بنام غزه را در طول این هفت سال به محاصره اقتصادی و نظامی بکشاند؟
– به همین منوال چرا به اسرائیل اجازه داده میشود که در زیر ریش قوای بحری ناتو در دریای مدیترانه شرقی، در آبهای بین المللی، مانند دزدان دریایی بر کشتی‌های غیر مسلح امداد رسان به نوار غزه حمله ببرد؟

– آیا جنگ‌های نابرابر سال‌های ۹/۲۰۰۸ و ۲۰۱۲ در برابر غزه واقعا در انتقام شلیک چند موشک (قسم) از جانب حماس بر اسرائیل براه انداخته شدند یا اینکه این عملیاتها قبلا دقیقا بخاطر هدف دیگری پلان شده بودند؟

– آیا هدف از این حملات بیرحمانه آزمایش سلاح‌های جدید، موشک‌های دفاعی نسل نو و هم پلان ستراتیژیک کنترل اهالی و کنترل منابع بزرگ انرژی در دریای مدیترانه شرقی نیست؟

موضوع را با مطالعه وضعیت دموگرافیک غزه در آستانه اولین حمله «سرب داغ» پی میگیریم. سرزمین غزه بشکل نوار است به طول ۴۵ کیلومتر و با عرضی در بعضی مناطق ۵ کیلو متر و در بعضی دیگر تا ۱۲ کیلومتر، و در ساحل شرقی دریای مدیترانه موقعیت دارد. درین ساحه کوچک

۱،۵ میلیون فلسطینی عملاً بشکل زندانی تراکم یافته اند. تراکم نفوس در هر کیلومتر مربع غزه ۴۱۱۹ نفر می‌باشد که این خود چهار برابر تراکم نفوس در بنگلادیش است که بحیث مترکم ترین کشور جهان به حساب می‌رود.

اهالی غزه عمدتاً در پنج شهر وهفت مرکز تجمع پناهندگان گرد آمده اند که مطابق آمار ملل متحد یک میلیون فلسطینی درین مراکز زنده گی میکنند .

در مجموع ۲۴ کیلومتر مربع زمین غزه بالقوه قابل زرع است. وبهترین زمینهای زراعتی واقع در سرحد اسرائیل، قابل دسترس نیستند زیرا در «ساحه حایل» اسرائیلی قرار دارد. ۸۰٪ اهالی غزه که از آنجمله ۵۹٪ شان اطفال اند زیر خط فقر زنده گی میکنند. ۴۰٪ مردم بیکار اند و ۶۰٪ باقی به اداره UNRWA (اداره ملل متحد برای کار و کمک رسانی) کار در برابر غذا وابسته اند.

از مدت یکسال پیش از اولین حمله اسرائیل ، غزه توسط سازمان حماس با یک حکومتی که آزادانه وبطور شفاف انتخاب شده بود اداره میشد

اما اسرائیل وایالات متحده اعلام کردند که حماس یک « سازمان تروریستی» و غزه یک «نهاد متخاصم» است ، و درست بعد از انتخابات تا امروز، سرزمین غزه را برای اهالی بی دفاع آن به یک جهنم در روی زمین مبدل کردند. از سال ۲۰۰۶ به اینطرف اسرائیل پیوسته تلاش دارد تا اقتصاد غزه را نابود کرده ، عدم مصوونیت غذایی را حاکم و اهالی را توسط گرسنگی درهم شکنند.

منطقه حایل که در درون نوار غزه توسط اسرائیل تعیین شده است ۶۸٪ اراضی زراعتی را دربر گرفته است که در آنجا کشت وزرع ممنوع و ناممکن است.

قانون بین المللی منعقدہ Oslo به ماهیگیران جهان اجازه میدهد تا بفاصله ۲۰ کیلوم در آبهای ساحلی به ماهیگیری بپردازند اما ماهیگیران غزه حق ندارند دورتر از ۳ کیلو متر داخل آبهای ساحلی خود شوند که این امر اولاً ضربه محکمی بر بنیاد اقتصاد غزه بوده است. هلاک پروتین را در بین اهالی ، که بی آنهم به کمبود مواد غذایی مواجه اند، کاهش میدهد ، ثانیاً و مهمتر اینکه مانع استخراج ذخایر گاز طبیعی غزه در دریای مدیترانه میگردد. غزه دارای دو ذخیره گاه گاز طبیعی بنامهای ۱ Gasa Marine و ۲ Gasa Marine است که ذخایر آنها به ۱،۴ میلیارد فوت مکعب تخمین شده که میتواند اقتصاد غزه را نجات داده و آنرا از لحاظ انرژی در برابر اسرائیل کاملاً مستقل سازد.

آموزنده است اگر روی پلان زمانی این حملات خورد کننده دقت کنیم: از شش ماه پیش از وقوع اولین حمله «سرب داغ» ، حماس آتش بس اعلان شده را با دقت مراعات میکرد تا زمانیکه

در ۴ نوامبر ۲۰۰۸ (روز انتخابات در ایالات متحده آمریکا) یک هجوم ناگهانی اسرائیلی به غزه شش کشته بجا گذاشت. این هجوم مسلماً حملات راکتی پیش بینی شده از جانب حماس را در پی داشت و شلیک این چند راکت بهانه بدست داد تا حملات عظیم و گسترده با سلاح های تیپ جدید که در پلان بود صورت پذیرد.

این حمله درست بتاريخ ۲۷ دسامبر ۲۰۰۸ پلان شده بود و این همان روزیست که رییس جمهوری در ایالات متحده تغییر میکند. بعد از ۳ روز بمباردمان، شورای امنیت کوشش کرد قطعنامه ۱۸۶۰ آتش بس را به تصویب برساند اما ایالات متحده آنرا مانع شد تا اسرائیل طبق پلان بتواند حمله وسیع زمینی را براه اندازد. (تقریباً تمام اعضای کانگرس آمریکا ازین تهاجم پشتیبانی کردند. تعداد اعضای مجلس نمایندگان با ۳۹۰ رأی در مقابل ۵ رأی و اعضای سنا با صد در صد آرا).

قطعنامه آتش بس شورای امنیت بالاخره بتاريخ ۸ جنوری یعنی یک هفته بعد از تهاجم به تصویب رسید. درین اجلاس باز هم ایالات متحده از دادن رأی مثبت خود داری کرد تا به اسرائیل پشتیبانی سیاسی داده باشد که حملات را در آینده تکرار کند. بارک اوباما که تازه رییس جمهور انتخاب شده بود در باره این جنایت لب از لب نه کشود.

بر اساس گزارش کمیته حقوق بشر فلسطین در این حمله وحشتناک، ۱۴۰۰ فلسطینی به قتل رسیدند که از جمله ۳۱۳ تن آنها اطفال و ۱۱۶ تن شان زنان بودند. تعداد رخمی ها به ۶۰۰۰ تن رسید که از بین ۱۸۵۵ تن آنها اطفال و ۷۹۵ تن شان زنان بودند.

در بین کشته شده گان وزخمیها کمتر از ۲۰% را جنگجویان حماس تشکیل میداد.

Mads Gilbert و Eric Fosse دو طبیب نارویژی که با گروه داکتران فلسطینی در غزه کار میکردند نوشته اند که جراحت هایی را دیدند که قبلاً هرگز به چشم شان نخورده بود. مشاهدات شان نشان میداد که اسرائیلی ها سلاح های تیپ جدید را امتحان کرده و از جمله در نقاط مزدحم، بمب های فوسفور سفید را پرتاب کرده بودند. که علاوه از سوختگی های شدید شمار معیوبین را که یکی یا دو عضو بدن خود را از دست داده بودند از حد زیاد به بار آورده بود که به تعداد ۱۵۰ تن آنها که یک عضو بدن خود را از دست داده بودند به شفا خانه های مصر ار سال شدند و از جمله ۱۶۵ تن دیگر که در مرکز پناهنده گی جبلیه انتقال یافتند به تعداد ۹۰ تن شان دو و یا بیشتر اعضای بدن را از دست داده بودند.

گرچه مشاهدات نشان میداد که شماری از زخم ها توسط سلاح های شناخته شده و معمول انجام یافته بود اما شمار زیاد دیگری بدون تردید توسط سلاح های تیپ جدید که برای اولین

بار درین حمله آزمایش شده اند، وارد آمده بودند. سلاحهای تیپ جدید را که درین حملات بکار رفتند به معرفی میگیریم:

بمبهای فوسفور سفید حاوی یک گاز کیمیاویست که با انفجار، این گاز را با شعاع ۱۰۰ متر در فضا پخش میکند، این گاز اصلاً برای ایجاد یک پرده دود بکار میرود اما زماً یک ماده شدیداً سوزاننده هم است، و در غزه به همین هدف چندین بار بکار رفته است.

نوع دوم بمبهای استعمال شده بمبهای ناوکی است که دارای هزاران ناوک کوچک به طول چار سانتی متر میباشند که با انفجار در ارتفاع یک متری زمین، این تیرک ها بشکل شعاع پخش میشوند. شکل حرکت تیرک ها به ترتیبی مطالعه شده اند که تأثیر تخریبی فوقالعاده زیاد در وجود انسان دارد. این بمبها در حملات سالهای ۲۰۰۸/۹ بکار رفت اما بخاطر احتجاج جهانیان، در سال ۲۰۱۲ از آن استفاده کرده نتوانستند.

در رابطه با سلاحهای نسل جدید توپچی، هاوان های با شلیک مکرر با قدرت تخریبی زیاد بالای جاده های مزدهم مرکز پناهنده گان جبلیه در نزدیکی مکاتب اطفال عمداً شلیک شدند. و همچنان بمبهای تیپ جدید خوشه ای که هر یک حامل ۶ بمب کوچک بوده هر یک باران مرمی های قابل انفجار را بالای اهداف در روی زمین پایین میکرد، بصورت گسترده بکار رفت.

بمبهای رهبری شده با ترکیب فلزات سنگین بخاطر نشانه گیری اهداف مشخص که توسط جنگنده های F۱۶ شلیک می شدند.

اسرائیل به تعداد یک هزار دانه از این بمبها را بخاطر حمله به غزه در سال ۲۰۰۸، از ایالات متحده خریداری کرد.

بمبهای یورانیوم فقیر شده که اصلاً بخاطر حمله به تانکها و ذره پوشها بکار میرود. اسرایلی ها انرا علیه عمارات رهائشی بکار بردند.

جنگهای «سرب داغ» مثال ظالمانه ترین جنگ غیرمساویست که در یک طرف مجهز ترین اردوی شرق میانه و در طرف مقابل افراد غیر مسلح محاصره شده در یک ساحه بدون راه فرار، در گرفت.

حرف در مورد اردوی مجهز اسراییل به میان آمد، خوب است نظری به تجهیزات این اردو باندازیم:

- اسراییل ۳۰۰ کلاهک هستوی و ذخایر بزرگ سلاحهای کیمیاوی و بیولوژیک را در اختیار دارد.

- دارای ۶۲۰ جنگنده های F۱۶ است که عنقریب به جنگنده های F۳۵ که آخرین مدل تولید ایالات متحده و قیمت هریک مبلغ ۲۰۰ میلیون دالر است، تعویض میگردند.

- ۶ زیردریایی نوع Dolphin که ساخت آلمان بوده قابلیت حمل و شلیک کلاهک های هستوی را داراست. این زیر دریایی ها از جانب آلمان به اسرائیل هدیه شده اند .

- موشک های بالیستیک با بُرد کوتاه، متوسط و دور (تا ۸۰۰۰ کیلومتر) با قابلیت حمل سرگلوله های هستوی، به اندازه وافر.

- ۵۸ ناوگان جنگی مجهز با موشک ها که همیشه با قوای ناتو در بحیره مدیترانه به مانور میپردازد.

- ۱۳ اسکادران طیاره های بدون سرنشین که ساخت خود اسرائیل بوده و به تعداد ۱۰۰ بال از آنرا انگلستان فرمایش داده است.

- ۲۷۵۴ میل توپ ثقیل که مرمی آن بخاطر وارد آوردن ضربات شدید به افراد ملکی طراحی شده است.

- اردوی اسرائیل جمعاً ۱۳۳۰۰۰ سرباز دارد که از آنجمله ۲۶۰۰۰ آن حرفوی و ۱۰۷۰۰۰ آن وظیفویست (جلبی). این تعداد در وقت سفربری ، عاجل میتواند به ۳ چند (بین سنین ۴۰-۵۰) افزایش یابد. اگر بیاد بیاوریم که نفوس اسرائیل صرف ۷/۸ میلیون است و ۲۰٪ اتباع کشوری یعنی ۱/۵۶ میلیون اسرائیلی به حیث ستون پنجم دشمن در اردو راه ندارند، دیده میشود که سیاست دولت اسرائیل با چه قیمت هنگفت خون و ثروت اسرائیلی ها بنا یافته است.

مطابق آمار رسمی از منابع اسرائیلی، ۷٪ عاید سرانه کشور که معادل (۲۶۵ میلیارد دالر) میشود به مصارف نظامی کشور میرسد. در مقایسه با ایالات متحده (۴/۵٪) و انگلستان (۲/۵٪). وقتی یک چنین کشور کوچک با هزینه چنین فیصدی بالای عاید سرانه داخل جنگ میشود باید از یک طرف سختگیری اقتصادی و از جانب دیگر انکشاف تولید سلاحهای برای استفاده خودی و برای صادرات را روی دست گیرد. کاریکه اسرائیل از سالها به اینطرف انجام میدهد. در سال ۱۳/۲۰۱۲

اسرائیل با فروش اسلحه بمبلغ ۱۳ ملیا رد دالر، در جهان جای چهارم را اتخاذ کرد. (انگلستان با ۱۹ میلیارد دالر مقام سوم را از خود کرد). سلاحهای اسرائیلی را بخاطری ترجیح میدهند که فکر میکنند آزمایش شده است.

اسرائیل از پشتیبانی سرسختانه هر دو حزب در کانگرس امریکا برخوردار است تاکنون ۴۳ قطعنامه شورای امنیت که از اسرائیل انتقاد میکرده از جانب ایالات متحده ویتو شده است، این رقم بیش از مجموع شمار ویتو های سایر اعضای شورای امنیت در طول تاریخ این نهاد است.

دلایل این پشتیبانی را کم و بیش همه میدانند: قوت لابی اسرائیل در ایالات متحده، خدمت اسرائیل بحیث سرنیزه تحمیل هژمونی غرب در منطقه، اما یک دلیل کوچک دیگر این امر نخواهد بود که اسرائیل امکانات وزمینة آزمایش سلاحهای جدید ساخت امریکا را در غزه به آزمایش میگذارد؟